

ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ ГРАДА БЕОГРАДА

Република Србија
Министарство грађевинарства,
саобраћаја и инфраструктуре
11000 Београд
Немањина 22-26

Вежа: ROP/MSGI-7416-LOC-1/2019
350-02/00138/2019/14 од 18.04.2019. год.

Предмет: Услови за предузимање мера техничке заштите у поступку издавања локацијских услова за изградњу објекта за заштиту од великих вода десне обале реке Дунава од ресторана „Венеција“ до Хидробазе (деоница 3)

Захтевом упућеним Заводу за заштиту споменика културе града Београда, заведеним под бр. Р 1717/19 од 22.04.2019. године, обратили сте за издавање услова за предузимање мера техничке заштите у поступку издавања локацијских услова, у вези са захтевом ЈВП „Србијаводе“, за изградњу објекта за заштиту од великих вода десне обале реке Дунава од ресторана „Венеција“ до Хидробазе од ркм 1172+600 до ркм 1172+900 на КП 2397/1, 2398, 2400 и 2401/1, све у КО Земун (деоница 3).

Завод за заштиту споменика културе града Београда, овим актом утврђује следеће услове за предузимање мера техничке заштите:

- На предметној деоници, у циљу очувања постојећег изгледа заштићеног простора, одбрану од хиљадугодишњих вода изводити употребом мобилне опреме у виду монтажних панела;
 - За постављање мобилне опреме дуж шеталишта дозвољава се изградња носача у виду АБ темеља „L“ попречног пресека искључиво испод нивоа терена, у који се уграђују лежишта за монтирање панела у нивоу терена;
 - У завршној обради шеталиште пресући асфалтом у свему према постојећем;
 - Инвеститор је дужан да се благовремено, а најкасније 15 радних дана пре почетка земљаних радова, обрати Заводу за заштиту споменика културе града Београда, захтевом за организовање сталног археолошког надзора.
 - Уколико се приликом извођења земљаних радова наиђе на археолошке остатке, радови ће на том делу градилишта бити обустављени до завршетка заштитних археолошких интервенција.
 - Инвеститор је дужан да, по чл.110. Закона о културним добрима („Сл.гласник РС, бр.71/94), обезбеди неопходна финансијска средства за обављање сталног археолошког надзора и заштитних археолошких интервенција, истраживање, заштиту, чување, публикавање и излагање добра, до предаје добра на чување овлашћеној установи заштите.
 - Све планиране радове предвидети у складу са важећим техничким прописима, нормативима и стандардима за дату врсту радова.
- Током израде Пројекта за грађевинску дозволу је препоручена сарадња са стручном службом Завода за заштиту споменика културе града Београда;
 - У оквиру своје надлежности, Завод за заштиту споменика културе града Београда ће остварити увид у спровођење мера техничке заштите током извођења радова на објекту;
 - Секретаријат за урбанизам и грађевинске послове се обавезује да Заводу за заштиту споменика културе града Београда достави један примерак техничке документације на основу које је издата грађевинска дозвола.

Образложење:

Градско заступство донело је 1885. године одлуку о изградњи обалоутврде у Земуну о трошку Инвестиционе закладе у Загребу. Исте године обављено је нивелисање доњег дела града, а потом је октобра 1886. године почела градња дунавске обалоутврде у два висока

профила за нижи и виши водостај, с рампама за колски саобраћај при излазу улица и степеницама за пешаке.

Сви земљани радови и облагање насипа, у дужини хиљаду метара, великим тесаним каменим блоковима, завршени су 1889. године. Потом су засађене тополе, угређене су стазе за шетаче и калдрмисани пролази за колски саобраћај. Погранични град добио је пријатно место за шетњу и одмор - Кеј на Дунаву, који је и данас у функцији, а представља део његовог историјског идентитета.

Земунски кеј је лоциран у оквиру просторне културно-историјске целине Старо језгро Земуна која је проглашена за културно добро од великог значаја за Републику Србију (Одлука, „Сл. гласник СРС“ бр.14/79).

Према Плану детаљне регулације Старо језгро Земуна (Сл.лист града Београда 34/03) подручје приобаља и акваторије обухвата приобални појас са обалоутврдом и припадајући део акваторије Дунава на делу Старог језгра Земуна, од улице Стевана Марковића, дужином Кеја ослобођења и подножја Гардоша.

Јединствен простор одликује се изузетним ликовним и амбијенталним вредностима. Сагледавањем са реке, неодвојив је део слике у коју је уткана и урбана структура Гардоша, као и структура историјског језгра Земуна у залеђу. Део кеја је у потпуности реконструисан добивши нови излед.

Најатрактивнији део приобаља је главно шеталиште на Кеју које се простире од зграда Капетаније и ресторана „Венеција“ до улива улице Стевана Марковића у Кеј ослобођења на југу. На овом потезу доминира главна шетна стаза између два дрвореда. Главна спона шеталишта са урбаним залеђем и са доњим шетним нивоом на обалоутврди остварена је на позицији везе Кеја са Масариковим тргом.

Према Елаборату услова чувања, одржавања и мера техничке заштите просторне културно-историјске целине Старо језгро Земуна, овога Завода, за потребе израде ПДР, потребно је задржати и очувати визуре са реке и ка реци, које представљају драгоцен део урбаног пејсажа града.

Земунски кеј са обалоутврдом с краја XIX века (1889) ауторско остварење градског инжењера Карла Драгутина Капуса, представља једну од најстаријих урбанистички уређених обала на току Дунава, са шеталиштем високих архитектонско-урбанистичких вредности и као такав вреднован је са културно-историјског становишта у оквиру заштићеног језгра. Према наведеном Елаборату задржава се регулација вреднованог дела Кеја, као дела културног пејзажа Београда. Изглед кеја с обалоутврдом се мора у потпуности задржати.

Парцијална интервенција изведена на делу шеталишта од Венеције до Масариковог трга умањује и девалвира архитектонскоурбанистичке и културноисторијске вредности кеја и „Венеције“ која од 1913. представља симбол Земуна.

Предметни простор се налази у оквиру **Античког Таурунума** који је проглашен за археолошко налазиште-културно добро (Решење Завода за заштиту споменика културе града Београда, бр.669/4 од 17.11.1965.године).

Овај акт важи две године од дана издавања.

Директор

Оливера Вучковић

доставити:

- наслову
- архиви